шоистаи парастиш нест, ягона аст ва ҳамто надорад, подшоҳӣ аз они ӯст ва бар ҳама чиз тавоност, Парвардигоро накӯиро, ки дар ин рӯз аст ва накӯии пас аз ин рӯзро аз ту дархост мекунам ва аз бадии ин рӯз ва аз бадии пас аз ин рӯз ба ту паноҳ мебарам. Парвардигоро аз танбалӣ ва бадии пирӣ ба ту паноҳ мебарам, Парвардигоро аз азоби ҷаҳаннаму аз азоби гӯр ба ту паноҳ мебарам".

Дар бегоҳӣ мегӯяд:

"أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، ..."

"Ба бегоҳ расидем ва мулк ба сӯи Аллоҳ гашт ва ситоиш мар Аллоҳро ...".

Як бор пагоҳӣ хонда мешавад:

"اَللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ"

"Худовандо! Бо ту бар пагоҳ расидем ва бо ту бар бегоҳ расидем ва ба амри ту зинда мешавем ва бо амри ту мемирем".

Як бор ҳангоми бегоҳӣ хонда мешавад:

"اَللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ"

"Худовандо! Бо ту бар бегоҳ расидем ва бо ту бар пагоҳ расидем ва бо амри ту зинда мешавем ва бо амри ту мемирем ва боз офаринишу бозгаштии мо ба сӯи туст".

Се бор ҳангоми дар ягон манзил ва дар ягон ҷой нозил шудан хонда мешавад ва ҳеҷ чиз зарар намекунад:

"أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ"

"Паноҳ мебарам бо калимаҳои комилу расои Аллоҳ аз бадии он чи офаридааст".

ДУОҲО БАЪД АЗ НАМОЗҲОИ ПАНҶВАҚТА

(3 бор) "أَسْتَغْفِرُ اللهَ"

"Аз худованд мағфирати гуноҳоямро металабам"

"اَللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلاَمُ، وَمِنْكَ السَّلاَمُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اَللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ"

"Бор парвардигоро, Туи оромиву осудаги ва аз ту аст оромиву осудагӣ. Пок ва муборак ҳастӣ эй соҳиби бузургӣ ва каромат. Ҷуз Аллоҳ ҳеҷ худое шоистаи парастиш нест, ягона аст ва ҳамто надорад, мулку ситоиш ӯрост ва ӯ бар ҳама чиз тавоност. Парвардигоро агар ту чизеро ато кардӣ, касе натавонад, ки онро манъ кунад ва агар ту чизеро манъ кунӣ, каси бахшандае набошад ва соҳиби бахти баландро аз ту бахт ва насибаш ҳеҷ фоидае надиҳад".

"لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَـــدِيرٌ. لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ، وَلاَ نَعْبُدُ إِلاَّ إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ"

"Ҷуз Аллоҳ ҳеҷ худое шоистаи парастиш нест, ягона аст ва ҳамто надорад, мулку ситоиш ӯрост ва ӯ бар ҳама чиз тавоност. Ягон тағир ва табдилёбӣ ва ягон қуввату қудратмандие ба ҷуз бо сабаб ва хости худованди таъоло набошад, ба ҷуз Аллоҳ таъоло ҳеҷ худои барҳақ набошад ва ҷуз ӯ дигареро напарастем, ӯст соҳиби неъмат ва ӯрост фазилат ва ӯрост тамоми санову ҳамди некӯ. Ба чуз Аллоҳ таъоло ҳеч худои барҳақ набошад ва динро холис ва танҳо барои ӯ гардонем, агарчи кофирон инро бад бинанд".

"Пок аст худованд" (33 бор) "سُبْحَانَ اللهِ"

"Сипос мар худовандро" (33 бор) "اَلْحَمْدُ لِلَّهِ"

"Худованд бузург аст" (33 бор) "اَللهُ أَكْبَرُ"

ва дар охир:

"لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ"

"Ҷуз Аллоҳ ҳеҷ худое шоистаи парастиш нест, ягона аст ва ҳамто надорад, мулку ситоиш ӯрост ва ӯ бар ҳама чиз тавоност".

Шахсе, ки инро баъд аз ҳар як намоз бихонад, гуноҳҳояшро мағфират карда шавад ва агар чи гуноҳҳояш миқдори кафкҳои баҳр бошад.

хондани оятул-Курсӣ:

﴿اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ...﴾ سورة البقرة ٢٥٥

Шахсе, ки оятал курсиро пас аз ҳар як намоз бихонад, ӯро ғайр аз марг, чизи дигаре аз дохили ҷаннат шудан монеағӣ накунад.

Се бор баъд аз намози Бомдод ва Шом ва як бор баъд аз дигар намозҳо:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ...﴾ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ...﴾ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ...﴾

Даҳ бор баъд аз намози Бомдод ва Шом:

"لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ"

"Ҷуз Аллоҳ ҳеч худое шоистаи парастиш нест, ягона аст ва ҳамто надорад, мулку ситоиш ӯрост, зинда гардонанда ва миронанда аст ва ӯ бар ҳама чиз тавоност".

بسم الله الرحمن الرحيم

Аллоҳ Таъоло мефармояд:

﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلاَ تَكْفُرُونِ﴾ سورة البقرة ١٥٢

"Пас маро ёд кунед, то шуморо ёд кунам ва маро шукр кунед ва маро носипосӣ макунед"

ҲАДИЯ

ДУОҲОИ ҲАРРӮЗАИ МУСАЛМОН

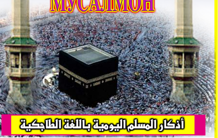

أذكار المسلم اليومية باللغة الطاجكية

ДУОҲОИ СУБҲУ ШОМ

Як бор дар субҳ ва дар бегоҳ ва пеш аз хоб хонда мешавад:

﴿اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلاَ يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ سورة البقرة ٢٥٥

"Аллоҳ яктост, ки ҷуз ӯ ҳеҷ худое шоистаи парастиш нест. Ҳамеша зинда ва ҳамвора поянда аст. Ҳаргиз ӯро ғафлат ва хоб нагирад. Онҷи дар осмонҳо ва онҷи дар замин аст, ӯрост. Кист он ки дар пешгоҳи ӯ поймардиву шафоат кунад, магар ба фармон ва дастури ӯ. Гузашта ва ояндаи эшонро медонад. Ва аз дониши ӯ фаро намегиранд, магар он ҷиро ӯ хоста. Курсии Аллоҳ таъоло осмонҳою заминро дар бар гирифта ва нигаҳдории ин ду (яъне осмонҳову замин) бароящ гаронӣ накунад. Ва ӯ таъоло баланд ва бузург аст". *Ҳарки Оятталкурсиро ҳангоми пагоҳӣ бигӯяд то бегоҳ аз шайтонҳо раҳоӣ ва халосӣ ёбад ва ҳар ки онро ҳангоми бегоҳӣ бигӯяд, то пагоҳ аз шайтонҳо раҳоӣ ва халосӣ ёбад.*

Се бор ҳангоми субҳ ва дар бегоҳ:

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ(١) اللَّهُ الصَّمَدُ(٢) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ(٣) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ(٤)﴾

Ба номи Аллоҳи бахшояндаи меҳрубон

"Бигӯ! Ӯ Аллоҳи ягона аст (ва ҷуз ӯ касе шоистаи парастиш набувад ва ӯ яктост ва ҳамтову шарику ҳампояву ҳамдасту ҳамдаму баробару вазир надорад) Аллоҳи бениёз аст (ва ҳамагон ҳамеша ба ӯ ниёзманду

ва ӯ ба касе ва ҷизе ниёз надорад). Касеро назода ва аз касе назода аст (ва зану фарзанду падару модар надорад ва навпайдо нест, балки ӯ куҳану қадим аст). Ва ҳеҷ яке ӯро ҳамто нест (ва ҷизе монанди ӯ нест ва ӯ ҳамнавъу анбозу шарик надорад)".

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ(١) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ(٢) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ(٣) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ(٤) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ(٥)﴾

"Бигӯ! Ба Парвардигори шикофандаи бомдод паноҳ мебарам Аз бадии он ҷи ӯ офарида (аз бадии ҳамаи офаридагон ба Аллоҳи ҷаҳонфарин паноҳ мегирам). Ва аз бадии торикии шаб ҷун ғуруби офтоб андар ояд (ва ахтарону моҳтоб падидор гарданд). Ва аз бадии занони ҷодугари даманда (ки дар гиреҳҳо афсун кунанд). Ва аз бадии рашкварзанда ҷун рашк намояд (ва захми ҷашм занад ва заволи неъмат хоҳад)".

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ(١) مَلِكِ النَّاسِ(٢) إِلَهِ النَّاسِ(٣) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ(٤) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ(٥) مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ(٦)﴾

"Бигӯ! Ба Парвардигори мардумон паноҳ мебарам. Ба Подшоҳи фармонравои мардумон паноҳ меҷӯям. Ба худои шоистаи парастиши мардумон (паноҳ мебарам). Аз бадии шайтони васвасакунандаи бисёр ниҳоншаванда. Аз бадии ҳамон шайтоне, ки дар дилҳои мардумон васваса меафганад (ва бадкориро дар назарашон меорояд), хоҳ аз миёни шайтонҳои ҷинн бошад ва хоҳ аз миёни шайтонҳои одамиён".

Як бор ҳангоми пагоҳ ва бегоҳ хонда мешавад:

"اَللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ"

"Худовандо! Ту парвардигори манӣ, ҷуз ту худое шоистаи парастиш нест, маро ту офаридаи ва ман бандаи ту ҳастам ва ман ҳар қадаре, ки тавонам ба паймон ва ваъдаи ту пойдорам ва аз бадии он ҷизе, ки анҷом додаам ба ту паноҳ мебарам, ба неъматҳои ту, ки бар ман додаи эътироф дорам ва ба гуноҳам эътироф дорам, пас маро мағфират кун, зеро ғайри ту каси дигаре мағфираткунанда нест". *Ҳар ки инро бегоҳӣ бо боварии комил гӯяд, агар ҳамон шаб бимирад ба ҷаннат дарояд ва ҳамчунини дигар пагоҳӣ.*

Як бор пагоҳи ва бегоҳи хонда мешавад:

"اَللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَّ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ"

"Худовандо! Эй донандаи ниҳону ошкоро эй созандаи осмонҳову замин эй Парвардигори ҳама чиз ва подшоҳи он гувоҳи медиҳам, ки ғайр аз ту Худое шоистаи парастиш нест аз бадии хештан ба ту паноҳ мебарам ва аз бадии шайтон ва ширки ӯ ва аз ин ки бар ҷони худ бадӣ ва гуноҳ кунам ва ё ки онро ба сӯи мусалмоне кашаму ба ӯ бадӣ расонам ба ту паноҳ мебарам".

Се бор пагоҳӣ ва бегоҳӣ хонда мешавад:

"رَضِيتُ بِاللهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلاَمِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا"

"Ба парвардигории Аллоҳ ва ба дини Ислом ва ба пайғамбарии Муҳаммад ﷺ розӣ шудам".

Се бор пагоҳӣ ва бегоҳӣ хонда мешавад:

"بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ"

"Ба номи Аллоҳе, ки бо номаш ҷизе дар замин ва осмон зарар намерасонад ва ӯ шунаво ва доност".

Як бор пагоҳӣ ва бори дигар ҳангоми хоб:

"اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِي وَمَالِي، اَللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اَللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي"

"Худовандо! Ман аз ту бахшиши гуноҳҳову беранҷиро дар дунёву охират дархост мекунам. Худовандо ман аз ту бахшишу беранҷиро дар дину дунё ва хонадону дороии хеш дархост мекунам. Худовандо айбҳоямро бипӯшон ва тарсу бимҳоямро эмин гардон. Худовандо маро аз пешам ва аз пуштам ва аз ростам ва аз ҷапам нигаҳ дор ва ба бузургии ту, аз ин ки ногаҳон замин маро фурӯ барад паноҳ мебарам".

Як бор ҳангоми пагоҳӣ хонда мешавад:

"أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ"

"Ба субҳ ворид шудем ва мулки Аллоҳ дохили субҳ гашт ва ситоиш мар Аллоҳро, ҷуз Аллоҳ ҳеҷ Худое